

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Fire vakkre Sange.



En ny Fiskersang.



Mel. Herr Zinklar drog over salten Hav.

En Fisker drager paa Søen ud For Brodet til sine at fange; :: Dog først han sender sin Bøn til Gud I Hjertets alhelligste Danke. ::

2. Han beder: „Fader! ifra din Haand Udstrømmer Velsignelsens Gave :: Fra Ager og Eng, — ja fra Helligheds Aand — O, Gud! i det Høie og Løbe. ::

3. Mens Stjerner vrimle paa Himlens Blaa, Mens Solen og Maanen os fryde; :: Velsigner Du Store og de Smaa, Som barnlig din Vilje vil lyde ::

4. Ei blot de Store velsigner Du Med Gaver fra Himlene høie; :: Den mindste Skabning velsigner Du Omstraalet af Almagtens Døie ::

5. I Dybet endog saa seer Du ned Til herlige Rigdommes Fylde; :: Du sender Brodet — i Kjærlighed — Derfra til de Smaa, som Dig hylde ::

6. Du veed jo bedst, hvad tjener til Gavn For os, som paa Sø monne fare — :: I Jesu Christi, al Frelsens Navn; Velsign os da Gud! og bevare“ ::

V box 19:566

Hvorledes en fattig Mand blev hjulpen.

En fattig Mand, der var i Nød, Som ingen vilde understøtte, Han tog sit sidste Stykke Brød, Og gik fortviblet fra sin Hytte; Han veed ei selv hvorhen han gaaer, For han paa nøgne Fjeldet staaer.

2. Da udaf Fjeldet der fremsteg En Mand med alvorfulde Miner, Den Armes Nød af snart bortveeg, Med Stormens Dron hans Ord bortsvinder. — „Hvem bringer Dig paa Fjeldet hid, Og det saa seent ved Midnatstid?“

3. O, vrede ei, jeg fattig er, Seg har ei Brød, jeg har ei Penge; Den unge Alder paa mig seer, De veed ei hvad det er at trænge.“ „Kom følg, han svarede, Du af mig skal faae, hvad ønskes udaf Dig.“

4. Glad gik den Fattige da med, Igjennem Skov og grønne Enge, Saa kom de til en Hule ned, Der stod en Tønde fuld af Penge. — „Dag“, sagde nu den barste Mand, „De Penge Du behøve kan“.

5. Den Fattige forskrækket blev; Men tog sig dog tohundred Daler, Et Gjeldsbevis han derpaa skrev Om Sum og Renter at betale; Om to Mars Tid paa samme Sted, Han lovede med hellig Sed.

6. Han købte sig et Stykke Jord Opdyrket dette noksaa trolig; Enhver gik mettet fra hans Bord, Og Altting blomstred om hans Bolig. — Med Glæde svandt de tvende Aar, Han blev en Mand i gode Aar.

7. Da Dagen kom, han skulde gaae, For at betale Alt itide, Han tog sin bedste Kjøle paa Og Børnene gik ved hans Side. — Paa Bjerget kom han,

Det var sandt; Men Manden ingensteds han fandt.

8. Ved Bindens Kraft et Blad fremkom, Som et af Børnene mon finde; Han bringer det i Faders Haand: „See her, min Fader, hvad jeg finder.“ Bevist var, der stod det Alt: Med Sum og Renter er betalt.

Californie = Sang.

Bekjendt Melodie.

Dg Californien er et Land uden Lige Dg var vi der kunne alle Mand Blive rige, Naar man blot fjender Sand fra Guld, Det er Sagen, Saa kan man hente en Pose fuld Gjennem Dagen.

2. Der gaar hver Staader med Vortd'Espé Dg Galloner, Dg vil man gifte sig faar man tre, Fire Koner; Der kan man leve hvordan man vil Uden Resko. Af var jeg Pige, jeg reiste til San Francisco.

3. Sin Slave har man som paa et Vink Stray parade Dg sine Børn lad' man spille Klink Med Dukater, Dg den der sparer det mindste blot, Kaldes kneben. Af gjerrig Herre, du grosse Gott, Sikken Leven.

4. Der er den Fattigste Millionær; So jeg takker, Dg selve Rothschild man regner der For en Prækker. Ja det er Folk som betaler Skat Til Finantsmænd Der gaar over; god rolig Nat Mine Landsmand.

Adels-Frokenen.

Mel. Dybt i Bjergets hule Bolig.

Hvad nytter mig at være Adel? Hvad nytter mig min Adelsstand? Jeg kan ei leve uden Dadel, Jeg tor ei tænke paa en Mand. Ja Bondepigen Frihed har, D gid jeg ikke Froken var.

2. Hver Dag skal jeg mit Haar frisere Med Perler det friseres skal. Et snevert Snorliv maa jeg bære, For jeg skal være peen og smal. Ja Bondepigen Frihed har, D gid jeg ikke Froken var.

3. Naar jeg til Kirken monne gange, Da skal Fransøsen vogte mig, Da seer jeg den forlibte Skare, Hver har sin Kjæreste hos sig. Ja Bondepigen Frihed har, D gid jeg ikke Froken var.

4. Naar jeg til Afsmblee skal fare Hvor alslags Friere fare hen, Dør ingen sig den Frihed tage, Engang at kysse Frokenen; Jeg ikkuns Complimenter har, D gid jeg ikke Froken var.

5. Naar Bondepigen sin Stand forandrer, Hun siger! du min Hans kom her! Dg hastig som en Hjort mon dandse, Han elsker hende hjertekjær; Da kyskes de vel aabenbar, D gid jeg ikke Froken var.

6. Nu vil jeg strax min Stand forandre, Jeg Bondepige være vil, At reise ud i fremmede Lande, For der at søge Lykkens Spil. Ja Bondepigen Frihed har, D gid jeg ikke Froken var.